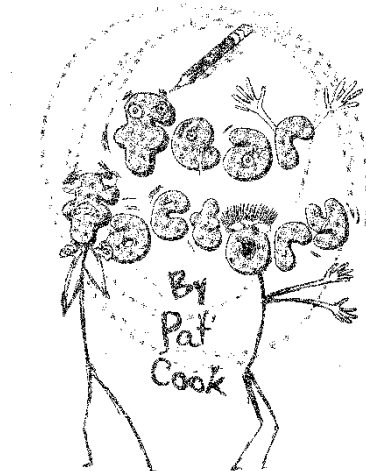

FIRMA SCHRIK

Komedie in twee bedrijven

door

PAT COOK

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **FIRMA SCHRIK ... FEAR FACTORY** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PAT COOK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2006 Pioneer Drama Service

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 ... IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **15** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONAGES: (in volgorde van spreken)

NIEJE - oude vriendin van Anna, is nooit om een woordje verlegen

LONNIE - nogal paranoïde werkneemster

SANNE - naïeve jonge boekhoudster

ANNA - eigenares van het bedrijf, maakt zich niet zo snel druk

ELLIE - sarcastische collega

KLAAS - onhandige klusjesman

DOLORES - Sjimmys lankmoedige moeder

SJIMMIE - koppige, dreinende blaag

PIETER - dikdoenerige buurman, advocaat

MEVR. LAGEVEEN - laconieke huisbazin met voetklachten

MARIAN - Pieters bedeesde secretaresse

PINKY - geheimzinnig gangstertype

NELIS - schaapachtige buschauffeur die verliefd is op Ellie

SJEF - politieman die verliefd is op Sanne

MEJ. RANZIJN - no-nonsense belastinginspectrice

SYNOPSIS VAN DE SCÈNES:

EERSTE BEDRIJF

1e scène: kantoor van Firma Schrik, halverwege de ochtend.

2e scène: later diezelfde dag.

3e scène: de volgende ochtend.

TWEEDE BEDRIJF

1e scène: de volgende dag.

2e scène: de volgende middag.

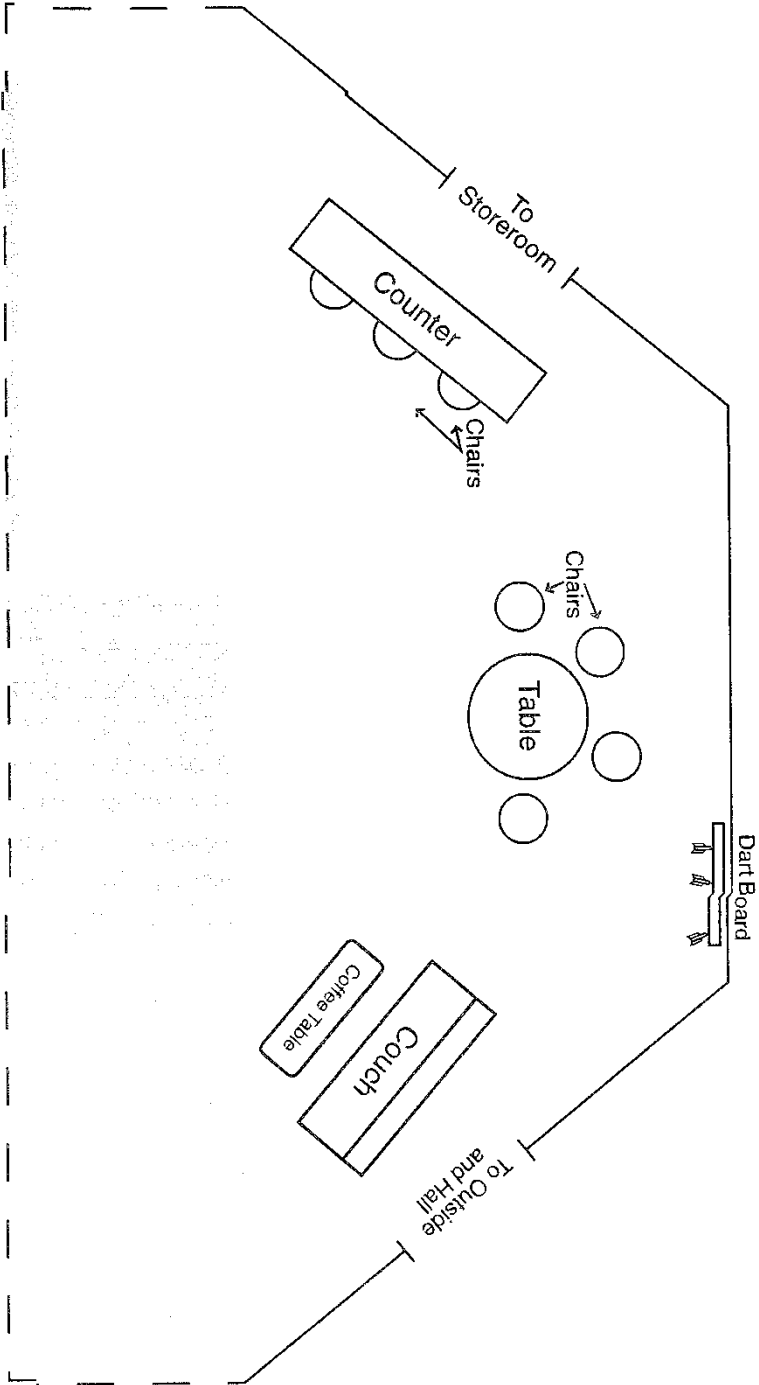
Tijd: heden

Plaats: het kantoor van de Firma Schrik

DECOR:

De Firma Schrik is gevestigd in een pand dat ooit een Mexicaans restaurant was in een oud gebouw waar nu diverse firma's gevestigd zijn. Er worden twee deuren gebruikt. Rechts op het toneel is een klapdeur, overgebleven uit de horecatijd, die leidt naar het magazijn. De deur links leidt naar de hal en naar buiten. Een ander overblijfsel uit de restaurantdagen is een toonbank of bar die parallel loopt met de rechterwand. Er staan diverse stoelen met hoge rug voor de bar waarop een telefoon en een radio staan. Hier worden gewoonlijk de zaken afgehandeld. Schuin linksvoor staat een bank, waarop wachtenden kunnen plaatsnemen; ervoor staat een nogal aftandse salontafel, waarop diverse tijdschriften liggen. Middenachter staat een ronde restauranttafel met bijpassende stoelen. Aan de achterwand hangt een dartbord.

FEAR FACTORY ... SET DESIGN

EERSTE BEDRIJF

1e scène

(ALS HET DOEK OPGAAT staat NIEJE achter de bar te telefoneren. Met haar vrije hand knabbelt ze op een vanillewafel uit [de doos of] het pakje dat op de bar ligt. ANNA ligt te slapen op de bank, met haar gezicht naar de rug van de bank toe. Op haar rug zijn diverse gele Post-it notes geplakt. LONNIE gooit pijltjes naar het dartbord)

NIEJE: *(in de hoorn, tussen twee hapjes in)* Ja, mevrouw, dat klopt. We zien graag dat de helft van het bedrag vooraf betaald wordt en de rest bij levering. Och, het hangt er van af wat voor soort schrik aanjagen u wenst. *(pauze)* O, er zijn allerlei soorten en categorieën. Soorten? *(likt haar vingers af en haalt dan een indexkaartje van onder de bar te voorschijn)* Nou. Er zijn er vijf. “Enge sfeer,” “Kippenvel”, “Dingen die ’s nachts gaan bonzen”, “Ga me uit de weg” en “Wat was dat?”

LONNIE: Wat is er gebeurd met “Voeten, doe je kunstje”?

NIEJE: *(hand over het mondstuk)* De laatste keer dat we dat deden, moesten we het vloerkleed kopen. *(LONNIE knikt en gaat verder met pijltjesgooien. NIEJE vervolgt het telefoongesprek)* Ook kan het tarief verhoogd worden, afhankelijk van het aantal mensen dat er bij betrokken is. Nee, mevrouw, we doen geen cadeaufeestjes voor de bruid. Luister, als een huwelijk ze niet afschrikt, is er niets wat wij nog kunnen verzinnen. Het kan me niet schelen dat u de moeder van de bruid bent.

SANNE: *(komt links op en kijkt rond)* Hallo? *(NIEJE zwaait naar haar maar gaat door met het gesprek. LONNIE gooit de rest van de pijltjes allemaal tegelijk naar het bord en checkt haar score)*

NIEJE: *(in de telefoon)* O, de bruidegom afschrikken. Mevrouw, daar zijn vrijgezellenfeestjes voor. *(herstelt het)* Tenminste, dat heb ik gehoord! Wat? Wat wilt u dat er uit een taart tevoorschijn springt?

LONNIE: Beter dan mijn vorige score! *(loopt naar SANNE)* Kan ik je helpen?

SANNE: *(houdt een indexkaartje omhoog)* Ja, ik vond deze kaart en ik... *(ANNA snurkt even luid, wat SANNES aandacht trekt)* O, neem me niet kwalijk.

LONNIE: O, let maar niet op Anna ... dat is de bazin.

SANNE: De bazin?

NIEJE: *(in de hoorn)* U wilt dat zijn ex uit de taart springt? Oooo! Da’s

een goeie! *(schrijft het op)* Die vind ik leuk.

SANNE: Zij is de bazin en ze slaapt?

LONNIE: Ze was nog laat op gisteravond. Moest een oom die niet weg wilde gaan kwijt zien te raken. *(ze kijken beiden neer op ANNA)*

SANNE: Ze heeft haar eigen oom de deur uit gezet?

LONNIE: O, die was niet van haar. Het was een klus die ze deed. *(kijkt om naar ANNA)* Deed alsof ze van de belastingdienst was. Ze zeggen dat de vent met deur en al het huis uit rende.

NIEJE: *(beëindigt telefoongesprek)* Ik zal het met de bazin bespreken en bel u dan terug. Ja mevrouw. Vanmiddag nog. *(schrijft een nummer op een Post-it note en plakt dat op de telefoon)*

SANNE: Dus uw firma doet niet alleen in geesten en spoken?

LONNIE: Dat klopt. We verlenen allerlei diensten hier bij de Firma Schrik. Je staat er versteld van hoe weinig er voor de meeste mensen nodig is om hen dagelijks schrik aan te jagen. *(NIEJE loopt naar ANNA en plakt voorzichtig een Post-it note op haar rug)*

SANNE: En ze betalen u om ze bang te maken?

LONNIE: Allemaal, stuk voor stuk. Ik bedoel, als dit is wat wij voor de kost doen, kun je je voorstellen wat voor incassoafdeling we hebben.

SANNE: O, juist. *(denkt na)* Hoe is die dan?

LONNIE: Nou ja, we hebben er niet eens een. Alleen al het idee is genoeg om onze klanten te laten betalen ... en snel ook!

NIEJE: Denk je dat we haar wakker moeten maken?

LONNIE: We hebben nog minstens twee keer luid snurken tegood. *(ANNA snurkt luid)* Nog één keer.

NIEJE: Wie ben jij?

SANNE: O. *(steekt haar hand uit)* Sanne Wassink.

LONNIE: *(steekt hand uit)* Lonnie Musch. *(schudt SANNES hand)* Dit is Nije Somers.

SANNE: Nije?

LONNIE: Ze eet altijd vanillewafels.

NIEJE: Ik eet niet altijd... *(kijkt rond)* Wacht eens. Waar... ?

LONNIE: Je hebt ze op de bar laten liggen.

NIEJE: O ja! *(loopt naar de bar en pakt het pakje koek)*

LONNIE: *(tegen SANNE)* Wil je dat we iemand bang maken?

SANNE: Nee, ik ben hier voor die baan. *(toont haar het kaartje)* "Boekhouder gevraagd ... uren in overleg. Moet goede referenties hebben of ons dat ten minste door bangmakerij laten geloven."

LONNIE: *(pakt het kaartje aan)* Dat klinkt wel als een advertentie van ons. Waar heb je dat gevonden?

SANNE: Op het prikbord van een wasserette, Witwasserij Zwart.
(ANNA snurkt weer luid)

NIEJE: (loopt naar de ANDEREN) Dat is ons teken. (zowel NIEJE als LONNIE buigen zich naar ANNA en kijken geconcentreerd naar haar)

SANNE: (na pauze) Eh... wat zijn jullie aan het doen? (NIEJE steekt een hand op maar blijft naar ANNA kijken. Na weer een pauze wordt ANNA wakker en kijkt over haar schouder. NIEJE en LONNIE gaan rechtop staan)

LONNIE: Ze kan door een popconcert heen slapen, maar als je gewoon lang genoeg naar haar staart...

ANNA: Ach man! (gaat rechtop zitten en houdt haar hoofd vast met beide handen) Hoe lang heb ik geslapen?

NIEJE: Nou, je lag hier al toen ik vanmorgen binnenkwam, dus ik zou zeggen zo'n twee uur. (LONNIE geeft haar een elleboogstoot) Oké, drie kwartier! Mijn auto wilde niet starten!

LONNIE: Je hebt geen auto.

NIEJE: (probeert het nog eens) De bus wilde niet starten?

ANNA: (kijkt naar SANNE en dan weer naar LONNIE. Dan weer naar SANNE en daarna naar NIEJE. Dan gaat ze tellen en begint bij NIEJE) Een, twee... drie?

LONNIE: Ze is hier voor een baan en hoeveel kan ze verdienen?

ANNA: Alsjeblieft! Heb medelij met een stervende vrouw. (rekt zich uit en grijpt dan naar haar rug om te voelen wat daar zit) Wat zit er potver... (kijkt boos naar NIEJE) Heb je weer een heleboel gele briefjes op mijn rug geplakt?

NIEJE: Hoe bedoel je heleboel?

ANNA: Dat begrijp je best!

SANNE: Ik ben Sanne Wassink en ik heb uw advertentie voor een boekhouder gezien.

ANNA: O ja. (staat op en rekt zich uit) In de wasserette.

SANNE: Inderdaad. Ik moet het vragen, waarom heeft u het in de wasserette gezet?

ANNA: Het stond er alleen overdag en van maandag tot en met vrijdag. Ik dacht zo dat als iemand het zag hij of zij dan vast werkeloos moest zijn.

NIEJE: Scherpzinnig, hè? Zo scherp als een stalen mes.

ANNA: Hè?

NIEJE: Staalwol?

ELLIE: (komt links op. Ze is verkleed als monster zonder hoofd. [Zie PRODUCTIEAANTEKENINGEN.] Ze praat door de knoopsluiting van haar overhemd) Zeg de honden af, ik ben er. (SANNE doet een

paar stappen terug en staart naar ELLIE)
NIEJE: Haastig aangekleed?
LONNIE: Waar is je paard?
ANNA: Hoe is 't gegaan gisteravond?
ELLIE: Prima gelukt. Het joch heeft alles betaald. *(ze haalt een glazen pot vol muntgeld tevoorschijn)* Ik denk dat het zijn zakgeld van de afgelopen drie maanden is. *(zet de pot op de salontafel)*
LONNIE: Nog even en we worden in natura betaald.
ANNA: *(kijkt naar haar terwijl ze om ELLIE heen loopt)* Wacht even. Mis jij niet iets?
ELLIE: Ja, dat weet ik. Ik ben mijn hoofd kwijt.
SANNE: Wat bedoelt ze?
ANNA: Dat ze haar hoofd kwijt is. *(tegen ELLIE)* Waar is het?
ELLIE: Ik weet dat ik het nog had toen ik de bus instapte.
SANNE: U heeft zó in de bus gezeten?
ELLIE: *(verwijst naar ANNA)* Dat moeten we van haar. Ze zegt dat het goede reclame is.
SANNE: Staren de mensen je dan niet aan?
ELLIE: *(na een korte stilte)* Jij bent niet onlangs nog met de bus gegaan, hè? Wie ben je eigenlijk?
ANNA: Jij had hier vanmorgen als eerste moeten zijn.
ELLIE: *(loopt naar NIEJE)* Ja, Nieje zou me ophalen.
LONNIE: Nieje heeft geen auto.
ELLIE: *(slaat NIEJE op de schouder)* Ik zei toch dat dat niet zou werken.
NIEJE: Au! Sorry! Wil je een vanillewafeltje? *(houdt haar het pak voor. ELLIE pakt er een en eet het op via de opening in haar overhemd)*
ANNA: Dus het monster in de kast heeft gewerkt?
ELLIE: Als een droom! Of misschien moet ik zeggen, als een nachtmerrie.
SANNE: U heeft zich zo verkleed verstopt in de kast van een kind? Die moet zich het apezuur geschrokken zijn!
ELLIE: Nee, het joch was onze cliënt. Hij wilde zijn ouders bewijzen dat er een monster in de kast zat.
ANNA: En?
ELLIE: Ze sloten zich op in hun slaapkamer. Je had het kabaal dat ze maakten moeten horen! *(tegen SANNE)* Nog eens, met nadruk. Wie ben jij?
SANNE: O, Sanne Wassink.
ELLIE: Iedereen zegt Ellie tegen mij, als ik hier helemáál ben.
SANNE: Ik ben hier voor de baan van boekhouder.

ELLIE: Ja? Hoeveel betalen ze je?

ANNA: We hebben haar nog niet aangenomen.

SANNE: *(haalt iets uit haar tasje)* Ik heb referenties. *(geeft een paar brieven aan ANNA)*

LONNIE: *(pakt ze af en houdt ze onder NIEJES neus)* Wat zeg je hiervan, ouwe dibbes? Ruik 's! *(NIEJE snuffelt er omstandig aan)* Snuif die lucht maar eens goed op. En? *(NIEJE knikt fanatiek en glimlacht. LONNIE geeft haar met de vlakke hand klopjes op het hoofd)* Braaf zo. *(geeft de brieven terug aan SANNE)* We hebben je referenties grondig besnuffeld.

ANNA: Ze is prima. *(tegen SANNE)* Als je de baan wilt hebben, ben je aangenomen.

SANNE: *(pakt de brieven aan)* Oké... *(stopt brieven in haar tasje)*

ELLIE: *(leunt over naar ANNA)* Ik mag haar wel.

ANNA: Wat staat er vandaag op het programma?

NIEJE: Dat zal ik je zeggen. Draai je eens om. *(ANNA draait zich om en NIEJE leest van de gele briefjes die ze er een voor een aftrekt)* Er komt straks een dame met een kind dat niet naar de dokter wil, een briefje van de huisbazin en twee van hiernaast.

ANNA: Advocaten. *(ALLEN behalve SANNE huiveren)* Ken jij advocaten?

SANNE: Ik heb er voor een gewerkt.

ANNA: Nou, daar zullen we het dan maar niet over hebben.

SANNE: Dus de mensen betalen er echt voor als u ze schrik aanjaagt?

ANNA: *(loopt naar de bar)* Dat is ons werk, meisje. Ik kreeg het idee ervoor toen ik nog studeerde, samen met Nijeje daar. *(haalt een koffiepote en een beker vanachter de bar en schenkt in voor zichzelf)* We hadden een docente, een mevrouw Blauw, die absoluut iedereen om zich heen terroriseerde. Op een dag keek Nijeje me aan en zei: "Ik wou dat voor de verandering iemand háár eens een keertje goed schrik zou aanjagen. Ik zou er flink wat geld voor over hebben." *(glimlacht)*

NIEJE: Ik zweer je dat ik het gloeilampje boven haar hoofd aan zag gaan.

ANNA: We hebben er uiteraard onderzoek naar gedaan en ontdekten dat bepaalde types er voor wilden betalen om anderen schrik aan te jagen, vooral de eerstejaars. Toen we afgestudeerd waren, vonden we dat we maar in praktijk moesten brengen wat we geleerd hadden.

NIEJE: Ik bedoel, we hadden allebei de toneelschool gedaan, dus het was of dit, of in de WW.

ANNA: Dat was ook het moment waarop zij begon briefjes op mijn rug te plakken.

SANNE: *(loopt naar ANNA)* Dus jullie zijn professionele schrikaanjagers?

ANNA: We hebben zelfs visitekaartjes en onze naam op de deur en al dat soort dingen.

SANNE: Ik zie echt niet in hoe je daarmee de kost kunt verdienen.

ANNA: *(drinkt van de koffie)* Och, we jagen mensen schrik aan, maar in hoeverre we professioneel zijn valt nog te bezien. Waar we allemaal niet mee moeten concurreren ... kranten, nieuwsrubrieken op tv en bekeuringen van de politie. Moet je horen, op de een of andere manier schrikt bijna iedereen elke dag.

ELLIE: Hier komt de speech.

LONNIE: *(loopt naar het dartbord)* Dit vind ik toch leuk! *(haalt de pijltjes van het bord)*

ANNA: *(komt achter de bar vandaan)* Liefje, we leven in een systeem van goederen en diensten. Ik denk graag dat wij een dienst leveren. Elke dag van het jaar ga je van de een naar de andere intimidatie. Je komt aanrijden bij een verkeerslicht en het is oranje. Je geeft gas, bang dat je anders moet stoppen. Halverwege ga je nog harder omdat het licht rood wordt en je bent bang dat een smeris je betrapt. Dan begin je je zorgen te maken over flitspalen en je vreest wat je in de brievenbus gaat vinden. En dat is nog maar één voorbeeld. Voeg dat bij die van elke dag ... je baan, politiek, druk van familie, vrienden en kennissen. Elke dag komt er een stoet van verschrikkingen langs, nietwaar? *(slaat een arm om SANNE)* Wat wij doen is jou de touwtjes in handen geven. Jij controleert de angst. Jij deelt de lakens uit.

NIEJE: Jij controleert het verticale. Jij controleert het horizontale.

ANNA: Nu ben jij eens een keer de baas. *(zet haar koffiebeker op de bar)* Dus? Doe je mee of niet?

SANNE: Nou ja, ik heb een baan nodig.

ANNA: Fijn. Moet je je kleren nog uit de droger halen?

SANNE: Hè?

ANNA: In de wasserette.

SANNE: Nee, ik ben droog.

ANNA: *(loopt naar de deur rechts)* Uitstekend. Dan zullen we je gaan inwerken. *(roept)* Klaas! *(duwt tegen de klapdeur, die met een KLAP tegen iets aanbinst aan de andere kant)*

KLAAS' STEM: *(achter het toneel rechts)* Au!

NIEJE: *(schreeuwt naar de deur)* Stop met aan de deur luisteren!

KLAAS: *(terwijl ELLIE naar de deur loopt, doet KLAAS die open, komt*

rechts op en wrijft over zijn hoofd) U gilde?

ELLIE: We hebben een nieuweling.

KLAAS: (*ziet ELLIE in haar hoofdloos-monsterkostuum*) Waar is je paard?

NIEJE: Die grap heeft zoouououou'n baard!

ANNA: (*tegen ELLIE*) Trek dat pak uit, wil je?

ELLIE: Uw wens is mijn liefste droom, o, machtige bazin. (*gaat rechts af*)

ANNA: (*gebaart naar SANNE*) Klaas, dit is Sanne...

SANNE: Wassink.

ANNA: Juist.

SANNE: Zijn dit alle mensen met wie ik moet kennismaken?

ANNA: Voorlopig wel. We hadden ooit nog een andere knul, Bram, maar die is een jaar geleden weggegaan om een verhuurbedrijf in toneelkostuums te beginnen. In feite gaf hij me het idee om buiten kostuums te dragen als reclame. (*tegen KLAAS*) Wil jij haar de administratie wijzen. Zij wordt onze nieuwe boekhoudster.

KLAAS: Hoe bestaat het. (*houdt de deur open en gebaart naar SANNE dat ze er door moet gaan*) Stap binnen en laat alle hoop varen. (*SANNE gaat rechts af. KLAAS roept haar achterna*) Hoeveel betalen ze je? (*gaat rechts af en sluit de deur achter zich*)

ANNA: Heb je alle gele briefjes van mijn rug gehaald?

NIEJE: Laat eens zien. (*kijkt naar ANNA'S rug*)

ANNA: O, en als je daar toch bent, krab dan even net onder mijn rechterschouderblad.

NIEJE: Dat komt er van als je een tukje doet op die bank.

DOLORES: (*komt links op, sleurt SJIMMIE aan zijn hand mee*) Hallo?

LONNIE: Klanten. (*gooit de resterende pijltjes en loopt naar DOLORES*)

ANNA: Hallo. Ik ben Anna Grim, eigenares van de Firma Schrik.

DOLORES: Ja, ik had al gebeld. Ik ben Dolores Meijer en dit is Sjimmi.

SJIMMIE: (*ziet de pot met munten op de salontafel*) Wow! Geld! (*grijpt de pot*)

DOLORES: Zet dat terug!

SJIMMIE: Ach, Mam! (*zet de pot terug*) Ik mag helemaal niks van jou.

DOLORES: Je mag naar dokter Leidekker toe.

SJIMMIE: O nee! Daar trap ik niet nog eens in. (*vol afkeer*) Mij wijsmaken dat hij wat lekkers had.

NIEJE: Had hij dat niet?

SJIMMIE: Pepermuntjes?! Doe me een lol! En denk ook maar niet dat jullie me kunnen dwingen naar hem toe te gaan!

DOLORES: Sjimmie! Zo spreek je niet tegen oudere mensen.

NIEJE: Oudere? *(tegen ANNA)* Kun je mijn kraaienpootjes weer zien?

ANNA: O, juist ja. We hebben het bericht over uw arme, zielige zoontje ontvangen.

DOLORES: En dit is mijn zoon, Sjimmie. *(het dringt tot haar door wat ANNA zojuist zei)* Wat?

ANNA: *(ontsteld)* En dit is... dit is Sjim Meijer! *(klopt SJIMMIE op het hoofd, vol sympathie)*

NIEJE: *(ook angstig)* O, nee!

SJIMMIE: Wat? Waar kijken jullie naar?

NIEJE: *(terzijde tegen NIEJE)* Het is *die* Sjim Meijer.

ANNA: *(met een hand op SJIMMIES hoofd)* Och, arm kind.

SJIMMIE: *(met grote ogen)* Hè?

LONNIE: Wow, wat een vent, hè. Hij doet net of er niets mis is.

ANNA: Inderdaad. Zo dapper.

SJIMMIE: Ja, ik... wat?

ANNA: Je hoeft niet zo bescheiden te doen. Hier ben je dan, gekomen om je laatste uren hier met ons door te brengen.

NIEJE: Een les voor ons allemaal. *(buigt zich naar SJIMMIE)* Kan ik iets voor je halen, arme ziel?

LONNIE: *(pinkt een traan weg)* Ik... ik kan het niet aanzien!

ANNA: *(tegen LONNIE)* Kalm aan.

NIEJE: Wil je... wil je misschien even gaan liggen of zo?

SJIMMIE: N... Nee. *(kijkt naar DOLORES)* Mam?

ANNA: Heeft u alles al geregeld voor de uitvaart? We hebben ook een speciale service voor de nabestaanden.

DOLORES: *(confuus)* O, dank u wel, dat is heel fijn.

SJIMMIE: Waar hebben jullie het over?! Jullie... jullie kennen mij?!

NIEJE: O, iedereen weet van je af, jochie. *(voelt aan zijn hoofd)* O-o.

ANNA: Het eerste symptoom?

NIEJE: Alsjeblieft, niet in het bijzijn van het *(spelt)* K-I-N-D. *(ANNA, NIEJE en LONNIE buigen alle drie het hoofd)*

SJIMMIE: *(in paniek)* Mam! Zij denken...

DOLORES: *(begrijpt het eindelijk)* O! Nou ja, misschien dat een dokter er nog iets aan zou kunnen doen. Wij hebben alle hoop opgegeven.

NIEJE: Het kind heeft waarschijnlijk gelijk dat hij er niet heen wil. Dat is alleen maar geld weggooien.

SJIMMIE: *(ongerust)* Dat... dat heb ik nooit gezegd.

DOLORES: Hij denkt altijd aan anderen.

SJIMMIE: Wat? Wanneer? Ik heb nog nooit aan iemand anders

gedacht!

ANNA: Misschien doet het niet zo'n pijn als je er bij gaat liggen. *(voert SJIMMIE naar de bank)*

SJIMMIE: Wat doet niet zo'n pijn?!

NIEJE: Het zou me verbazen als hij in deze fase nog maar iets voelt.

ANNA: Dat is waar.

DOLORES: En het is ook zo jammer, aangezien dokter Leidekker hier vlakbij woont.

SJIMMIE: Waar wachten we dan nog op! *(rent links af)*

DOLORES: *(glimlacht)* Hoeveel ben ik u schuldig? *(voelt in haar jaszak)*

ANNA: Vijftig euro, ons speciale introductietarief.

DOLORES: *(geeft geld aan ANNA)* Alstublieft.

SJIMMIES STEM: *(achter het toneel links)* Mam! Kom nou!

DOLORES: En bedankt. *(glimlacht en wil links afgaan, waarbij ze bijna tegen PIETER opbotst, die opkomt)* Neem me niet kwalijk.

LONNIE: *(gebaart naar PIETER)* De boze buurman.

PIETER: *(grijpt DOLORES)* Wat hebben ze je geflikt?!

DOLORES: Wat?

PIETER: Deze figuren hier, welk kunstje hebben ze je geflikt?

DOLORES: Niets! Dit zijn fantastische mensen! *(glimlacht naar de ANDEREN en gaat links af)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto